



Hér hljóðir hópurinn á leiðsögu á hinu sporöskju-  
lagða Piazza Anfiteatro í Lucca sem áður var hring-  
leikataktur á rómverska tímanum.



Rústir af rómversku leikhúsi í Volterra.



Sankti Péturskirkjan er áberandi kennileiti í Portovenere.

# Öldungar í Toskana

## Texti og myndir:

**Páll Ásmundsson**

Þátttakendur voru 34 auk fararstjórans Kristins R. Ólafssonar. Flögið var til Písa og ekið þaðan beint til Lucca en þar gistum við fyrstu þrjár næturnar.

### Lucca

Lucca er falleg borg og unun að ganga um og skoða fjölda miðaldabygginga. Etrúskar lögðu drög að borginni sem varð rómversk nýlenda 180 fyrir Krist. Á 12. öld varð hún sjálfstætt borgríki og græddi um tíma vel á silkiverslun. Napóleón lagði hana undir sig 1805 og fól systur sinni yfir borginni næstu 10 árin. Hún var síðan innlimuð í ítalska konungsríkið. Myndarlegur virkisveggur kringum borgina mun vera frá endurreisnartímanum.

### Cinqueterre og Portovenere

Farið var í dagsferð til þessara staða sem í raun eru í héraðinu Liguriu og teljast til ítölsku Rivierunnar. Hið fyrrnefnda er brött klettaströnd með 5 þorpum sem „hanga“ utan í bröttum hlíðum. Eitt þorpanna er Vernazza og þaðan sigldum við í leiðindaveðri suður með ströndinni að sannkallaðri friðarhöfn, Portovenere. Allt þetta svæði er á heimsminjaskrá UNESCO.



Sólsetur í Flórens. Dómkirkjan og klukkuturn hennar blöstu við af þaki hótels okkar.

### Pisa, Bolgheri, Volterra

Frá Lucca var haldið áleiðis til næsta næturstaðar, Siena. Á leiðinni var höfð viðkoma á þremur stöðum.



Fyrst var gerður stuttur stans í Písa.

*Öll munum árla rísa,  
upp- því nú skulum -lýsa  
hvort það er satt  
að halli undir flatt  
heimsfrægi turninn í Písa.*

Að því staðfestu var haldið til Bolgheri, lítills þorps 60 km sunnan við Písa. Aðkeyrslan liggur um fögur göng ævagamalla kýprustrjáa. Þarna fórum við í vínsmökkun og skoðuðum þorpið. Næst lá leiðin til borgarinnar Volterra sem stendur uppi á lágu fjalli. Þar var mikilvægur etruskabær. Rómverjar réðu þar lengi, síðar Flórensmenn og varð borgin hluti af Toskanahertogadæminu.

### Siena

Þar var gist eina nótt og farin skoðunarferð um borgina. Siena varð tæpast borg fyrir en Rómverjar komu til sögunnar. Velgengi fór vaxandi á 12. öld og náði



Útsýni úr Uffizisafninu niður eftir Arno. Vecchiobrúin er næst 6 brúa sem sjást á myndinni. Efst á Vecchiobrúinni og næst til hægri sjást glögg göng þau sem liggja frá Palazzo Vecchio um Uffizi, yfir Vecchiobrúna að Palazzo Pitti. Um þau fór fyrirfólkið milli hallanna tveggja.



Dómkirkjan í Siena.



Dómkirkjan í Milánó

hámarki á 13. og 14. öld undir yfirráðum Flórens. Hnignun varð eftir að svartí dauði lagði meirihluta íbúanna að velli 1348. Meðal mannvirkja frá velmegunartímanum má nefna aðaltorgið Piazza del Campo og dómkirkjuna.

### Via Chiantigiana

Frá Siena var haldið áleiðis til Flórens um svonefndan Chiantiveg sem hlykkjast um hæðir og dali hins mikla vínreктarhéraðs. Hvarvetna blöstu við vénekrur sem enn

voru skammt á veg komnar. Stansað var í tveimur vinalegum smábæjum, Radda og Greve.

### Flórens

Hér var gíst í 4 nætur. Borgin er meðal helstu menningarfrjársjóða heims. Hér er talin vagma renaissance tímabilsins er markaði endalok miðalda. Árið 59 fyrir Krist reistu Rómverjar herstöðina Florentina í mírlendi á bökkum Arnofljóts. Hér var smábær fram á 10. öld er vegur hennar tók að vaxa. Þótt aðeins þriðjungur borgar-

búa lifði af svarta dauða 1348 náði veldi og menning Flórens hvað hæstum hæðum fljótlega eftir pláguna og þá undir yfirráðum Mediciættarinnar sem ríkti í nærfellt 300 ár.

### Milánó og heim

Frá Flórens fórum við um Appenínafjöllin til Milánó þar sem við gístum síðustu nóttina. Litill tími gafst til skoðunar en flestir náðu að skoða dómkirkjuna miklu og Teatro alla Scala. Heim var flogið með fyrsta flugi Ícelandair þetta sumar.

## Ingólfur Gíslason og Lapi

„Lapi er og Lapi verður listamannakrá“ orti Davíð Stefánsson. Hann, ásamt þeim Ingólfi Gíslasyni lækni og Ríkarði Jónssyni myndhöggvara, kom til Flórens rétt fyrir jól 1920 og dvöldu þeir félagar um hríð í borginni. Í bók sinni Læknisævi segir



Ingólfur Gíslason

Ingólfur frá téðri krá. Buca Lapi, eins og hún raunar heitir, fyrirfinnst enn og er nú matsölustaður í dýrari kantinum. Nokkrir í hópnun okkar snæddu þar og létu vel af, en söknuðu sjálfsagt fjörsins sem áður var. Er hópurinn gekk þar framhjá söng Sveinn Einarsson fyrrverandi Þjóðleikhússtjóri eitt erindi ljóðsins staðnum og Davíð til heiðurs. En Ingólfi Gíslasyni segist svo frá:

Geta verður um veitingastað einn í Firenze, sem „Lapi“ nefnist. Virðist vera tízka meðal ferðamanna að koma

þangað stöku sinnum á kvöldin. Þetta var kjallari, eigundur þrír bræður, sem sjálfir veittu gestum beina. Einn stóð í hvítum klæðum við eldstæði og sauð og steikti mat, en hinir báru veitingarnar út meðal gestanna. Voru þeir allir háværir mjög, ávörpuðu þá, sem inn komu, og buðu þá velkomna, og auðséð var á öllu, að þeir vildu, að gestirnir skemmtu sér vel. Báðu flestir um rauðvín og ávexti og neyttu þess með góðri lyst. Hljóðfærasveitin var þrír menn, spilaði einn á stóra harmóniku, en annar á guitar, sá þriðji hafði víst ekkert hljóðfæri, en þeir sungu allir undir ýms fjörug lög; sungu þá gestirnir oft með. Stundum söng einhver af gestunum einsöngva. Man ég einkum eftir einum góðum sænskum söngmanni, sem söng snilldarlega tvö eða þrjú sænsk lög, en hinir þögðu náttúrlega á meðan, en spiluðu bara undir. Ekki höfðu ítölsku



söngmennirnir þarna neitt á móti því að fá rauðvinsglas hjá gestunum, þegar þeim hafði tekizt upp við eitt-hvert lagið. Þegar á kvöldið leið, ruddu veitingamennirnir stundum borðum frá í miðjum salnum, svo unga fólkið gæti fengið sér snúning, og lét það þá ekki standa á sér.